

ונשבו בריינה בית דורוי אשוח, והוא דצ'יה ל'תמלט מלודו
לפני אשר חדרו שמה הגרמני, בהשאיזו שם את מהם
טהרתו וככל אשר לה . . .
ואולם הוא לא הנטר על אברן רוכשי, באשר ראמין
ובצח בכרותו דגוז, אך דמויות אשר ראו עינו בומן
דאחנון מהציא את לבו ולא נתנו לו מיטן
ביום מהתו שב מסענו ונשורה בפי, כי עשה עסקים
טובים, ואולם דעסקים לא הניחו את דעתו. נקמת ל'ביה ניס'
והתחיל לספר את דבר דצ'ות דענינים, אשר בא על י'ידי
לודג, כאשר עינו ראה, וברבבו אהוחו השבץ ומתק.

עוזרא גולדין ז"ל.

ברינה מת פהאט עוזרא גולדין, אשר נחשב בשעתו
לאחר טובי המופרים דעברים, ובימי שהוויה היה בין המופרים
העברים דמעטים, אשר מנו מן המATORS של המופרים
העברים אשר היו לפניהם, והתחלן כתובים ציורים וספרים
מן המים בשפה מהזקה, בלי נגב טנדניציות וערביב עניינים
שאינם שייכים לעצם העוורים והספרים.
המנוח נולד בשנת 1852 בעיר הקטנה לינה אשר בפלך
גורדנה, ועד בימיו ילדותו נודד מבית דווין לבייליסטוק והתחלן
מיישיבת לישיבת, עד אשר היה בן 17 שנים, שאו הפסיק
את חי הנודדים שלו ובא לזרושה ונושב בבית אחותי, הרה
עיר דזאת.
אחרי אשר מצא לו בורשה מקום מנוח, אוכל לשובע
ומקום ל'ין, מבלי אשר גצטריך עוד להלחת עם חבריו על
"יום אוכל" או "יום תשלהם" ועל מסכת לשכב עליו
בלילה, התחל לשיר בשירים, ואו כתב ותרגם את השירים,
אשר נדפסו בקובץ השירים שלו "שירי נער".
החוים בישבות מלאו תמר את כל לבו ודתחל איה'כ
לכתוב את ספריו, אשר יטорм בחיים דאה'ה : "למקום תורה",
"קרת מכאן ומכאן", "אם ובת", "שכול ואלמן", "גימון
יהודאי", מלבד פְּלִיטָנִים רבים, אשר נדפסו ברכזורה.
הוא הוציא גם מאוסף ספרותי גדול בשם "זומן", שבו
נדפס עניינים חשובים רבים.
בשנת 1893 נשב בלודז' ואו פרש לנומי מון דספרות
והיה לסתור וביצירתו דצ'יה במסחר ועשה עושר. בכל זאת
זהה תמיד נודה אהורי הספרות ורתויג מאר על חברת מכוון
הספרים והיה אהוב תמיד לספר במסכת ריעין וכורנות ימי
הגולגול בישימות שונות.
כן היה שקע שנים רבות בעסקיו, אשר דיבאו לו
על שיד מעט ונחת, אך לבסוף לא יכול עוד לשוב אל הספרות,
אשן עכודת דורות ומן רב, ותחיה ל'עמיק בענייני דכלל,
נשא נאים באספה, ועל אדות עניין דכלל כתוב כאמרם
באהר העתונאים הזרוגניים, אשר פאו בלודז'.
ואולם באה דמלכתה גולדין היה ז' לנטלאט.
בני משפחתו שעדו בדורבן בשעה שכיצל דמלכתה